USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. dubna 2017, č. j. MPSV-2017/92669-921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. února 2018, č. j. 34 A 3/2018 – 24,

takto:

I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů **se zamítá**.

II. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 1. března 2017, č. j. 3824/2017/KUR. Tímto rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti žalobce o prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí. Krajský soud však dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím žalovaný pouze upravil vedení řízení, a žalobu usnesením označeným v záhlaví jako nepřípustnou odmítl.

[2] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Společně s kasační stížností požádal stěžovatel o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Čtvrtý odstavec citovaného ustanovení stanoví, že lhůta pro podání kasační stížnosti je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Z předloženého spisu městského soudu vyplývá, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 19. března 2018. V souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. počala dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti běžet následujícího dne a skončila v úterý 3. dubna 2018, neboť na předešlý den připadl svátek – Velikonoční pondělí (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel však zaslal kasační stížnost krajskému soudu až dne 9. dubna 2018, tedy šest dní po uplynutí lhůty pro její podání.

[5] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[6] Jelikož byly důvody pro odmítnutí kasační stížnosti stěžovatele zřejmé na první pohled, nepovažoval Nejvyšší správní soud za nezbytné pro ochranu práv stěžovatele ustanovit mu zástupce z řad advokátů (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Žádost stěžovatele o ustanovení zástupce proto Nejvyšší správní soud zamítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. května 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu